

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی یری میسان- par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۱۹ مارچ ۲۰۱۶

روسیه و پیروزی

La Russie et la Victoire

اعلان خروج جزئی ارتش روسیه از سوریه موجب تفاسیر و تعبیر بسیاری شد که بیشتر حاکی از جانبدارانه بودن آنها بود تا بیان واقعیت. ولی بر اساس مشاهدات تی یری میسان، رویدادها گواه بر این امر است که اختلافات بین مسکو و دمشق حل شده و روسیه — که در تغییر موضع گیری غربی ها به جبهه ضد تروریستی توفیق به دست آورد — می خواهد سوری ها خودشان سرزمین هایشان را آزاد کنند.

شبکه ولتر/ دمشق (سوریه) / ۱۶ مارچ ۲۰۱۶

بیانیه رئیس جمهور روسیه مبنی بر « خروج نیروهای اصلی » (۱) موجب اردوی تبلیغات رسانه ئی تازه ای شد که بیشتر حاکی از تحریف واقعیت بود. بر اساس گزارشات و تحلیل های رسانه های غربی و خلیج (فارس)، گوئی ولادیمیر پوتین از ناسازگاری رئیس جمهور بشار اسد « تحریک » شده و تصمیم گرفته که سوریه را ترک کند و او را در مقابل مسؤلیت هایش قرار دهد. همین مفسرین اضافه کرده اند که با توجه به این امر که بشار اسد دیگر متحدی ندارد، در ژنیو مجبور خواهد شد بپذیرد که کشورش را ترک کند، و گوئی مسکو طی پنج سال جنگ « داخلی » هدیه بسیار خوبی به واشنگتن تقدیم کرده است.

ولی تمام این تفاسیر حرفهای پوچی بیش نیست.

۱- مداخله نظامی روسیه از همان سال ۲۰۱۲ با جنرال **حسن ترکمانی** طرح ریزی شده بود. ولی سه سال بعد به اجراء گذاشته شد، زیرا مسکو بر آن بود که پیش از گسترش نیروهایش، جنگ افزارهایش را آماده کند. استقرار نیروهای روسیه از جولای ۲۰۱۵ شروع شد و ما نخستین هائی بودیم که این موضوع را گزارش دادیم، این گزارشات متعاقباً توسط رسانه های اسرائیلی و سپس رسانه های بین المللی منتشر شد (۲). توافق شده بود که عملیات بمباران پس از گردهمائی شورای امنیت که می بایستی در حاشیه اجلاس عمومی در سازمان ملل متحد برگزار شود، آغاز گردد و تا نوئل ارتدکس ۶ جنوری ۲۰۱۶ ادامه یابد.

در عین حال پیشبینی شده بود که در بازگشت صلح، نیروی سازمان پیمان امنیت جمعی OTSC برای حفظ صلح مستقر شود، طرحی که تا کنون به مرحله اجرائی نرسیده است.

۲- با وجود این، با توجه به مشکلاتی که کاخ سفید برای کنترل هم پیمانانش داشت، اردوی بمباران تا مذاکره های ژنیو ادامه یافت که سرانجام برای ۱۵ مارچ تعیین شد. روشن است که روسیه هرگز این تاریخ را به عنوان سالگرد انقلاب تقلبی تعبیر نکرد.

همه چیز در ۱۲ دسمبر ۲۰۰۳ با طرح جرج بوش برای اعلام جنگ (*Syria Accountability Act*) (تغییر رژیم سوریه) آغاز شد، سپس سال به سال ادامه یافت (جلسه اتحادیه عرب سال ۲۰۰۴ در تونس پیرامون موضوع «دموکراتیزاسیون» اجباری در لبنان و سوریه، قتل رفیق حریری در سال ۲۰۰۵ و اتهام علیه رئیس جمهور **لحدود** و **اسد** به دست داشتن در این قتل، حمله به لبنان در سال ۲۰۰۶ که به هدف تحریک سوریه به مداخله انجام گرفت، ایجاد جبهه نجات ملی توسط اخوان المسلمین در سال ۲۰۰۷، تخریب تجهیزات ارتباطاتی و تدارکات حزب الله در سال ۲۰۰۸ و غیره) و سپس با آغاز جنگ در داخل سرزمین سوریه در سال ۲۰۱۱ تا امروز.

۳- روسیه به شکل آشکاری خروج نیروهایش را آغاز کرده است. طرح پرواز از چهار روز پیش برای هواپیماهای باربری جهت باز گرداندن نظامیان و تجهیزات به ثبت رسیده است. تاریخ این رویداد نیز به هیچ عنوان غافلگیرانه نبوده است. بر این اساس فرمانده مرکز فرماندهی اردن، جنرال **مشعل محمد الزین** در مسکو در ماه جنوری توسط وزیر دفاع روسیه **سرگئی شونیکو** و همقطار سوری او جنرال **فهد جاسم الفریج** (۳) مطلع شده بود. در نتیجه مسخره به نظمی رسد که این تصمیم را به اختلافاتی که در چند روز گذشته بروز کرده نسبت دهیم.

اختلافات سیاسی برطرف شده است. نخستین اختلاف مرتبط است به پیشنهاد روسیه مبتنی بر ایجاد ساختار فدرال، که دمشق و ریاض آن را مردود دانستند، پیشنهادی که به تجربه شوروی باز می گردد. بنابراین، اقلیت های خاور نزدیک، خلاف اقلیت های اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی، در توده های مردم حل شده اند و به زبان مشترکی حرف می زنند. دومین اختلاف در مورد انتخابات قانونگذاری در ۱۳ اپریل است که روس ها می خواستند آن را به مذاکره های ژنیو ضمیمه کنند در حالی که دمشق این پیشنهاد را نپذیرفت زیرا نقض قانون اساسی بود.

۴- در زمینه نقشه نظامی، ارتش روسیه از جبهه نبرد بیرون می آید، ولی مرکز فرماندهی را ترک نمی کند. هیچ ضرورتی ندارد که هواپیماها انبار شوند، چون که دیگر هدفی برای بمباران وجود ندارد: استحکاماتی که جهاد طلبان ساخته بودند و وسائل حمل و نقل نفت دزدیده شده تخریب شده است. ولی دستگاه های پدافند هوایی، راکت های اس ۴۰۰ و پانتسیر اس ۲ در جای خود باقی می مانند. ارسال اسلحه و مهمات، و به همین گونه دسترسی به اطلاعات ماهواره ئی روسی ادامه دارد. روسیه تجهیزات نظامی سوریه را به روز ساخته که طی ده سال در محاصره بین المللی به سر می برد، و سربازان ارتش عربی سوریه را آموزش می دهد (۴). از این پس ارتش عربی سوریه برای

حفاظت از شهروندان نه تنها در وضعیت دفاعی نیست بلکه در حال آزاد سازی مناطق اشغالی است. در نتیجه کمک روسیه شامل پشتیبانی هوایی برای یگان های زمینی است، همان گونه که دیروز در پالمیر دیدیم، و یک بمباران ساده نیست.

پس از هزینه کردن صدها میلیارد روبل در سوریه، روسیه از وضعیتی که ترکیه و عربستان سعودی و لبنان در مرز جنگ داخلی قرار گرفته اند از خاور نزدیک خارج نخواهد شد. روسیه افتخار پیروزی آزاد سازی کشورشان را به خود سوری ها واگذار کرده است.

[1] « [Annonce du retrait russe de Syrie](#) », *Réseau Voltaire*, 14 mars 2016.

[2] « [“Les Russes arrivent \(en Syrie\) !” : analyse d’une incertitude](#) », *De Defensa*, 3 septembre 2015.

[3] “[Jordan Says It Knew of Russian Drawdown Plan in Syria](#)”, Awad Mustafa, *Defense News*, March 15, 2016.

[4] « [Le retour de l’Armée arabe syrienne](#) », par Valentin Vasilescu, Traduction Avic, Réseau Voltaire, 4 mars 2016.

لینک متن اصلی در شبکه ولتر :

<http://www.voltairenet.org/article190771.html>